

[Arbejdsministeren]

Det må slås fast, at det er en helt grundlæggende betingelse for retten til dagpenge, at den ledige står til rådighed for arbejdsmarkedet og altså primært er arbejdssøgende. Allerede af den grund er forslaget om en uddannelsestilbudsordning i arbejdsløshedsforsikringslovens regi uacceptabelt.

Af samme grund kan jeg heller ikke acceptere den foreslåede udvidelse af arbejdsløshedsforsikringslovens § 62 a. Det er min opfattelse, at de gældende regler i § 62 a imødekommer de lediges uddannelsesbehov i så vid udstrækning, som det overhovedet er muligt, uden at bryde afgørende med lovens rådighedskrav.

Som punkt 4 foreslås, at retten til flere arbejdstilbud genindføres, samtidig med at den forlængede dagpengeregulering, de nedsatte dagpenge, ophæves. Dette forslag kan jeg ikke gå ind for.

Baggrunden for at erstatte ordningen med gentagne arbejdstilbud med en ordning, der giver ledige mulighed for at uddanne sig eller starte egen virksomhed, var jo, at den hidtidige ordning var perspektivløs. Den ledige blev fastholdt i en passiv situation, hvor arbejdstilbud kunne veksle med lange mellemtilfaldsperioder. Der er derfor ikke noget perspektiv i at genindføre adgangen til flere arbejdstilbud.

Ændringerne i arbejdstilbudsloven omfatter primært personer, som har afsluttet et arbejdstilbud efter 1. juli 1985, og som derefter bliver ledige. Der er ingen af disse – og det vil jeg gerne understrege, da der har været forvirring om det – som er på forlænget dagpengeregulering i dag.

Bemærkningerne til forslaget indeholder nogle forhastede konklusioner om, at uddannelsestilbudsordningen fungerer dårligt. De seneste tal viser imidlertid, at uddannelses- og iværksætterordningerne benyttes i stigende omfang. Alene i juli og august var der en tilgang på 2.098 personer, heraf 1.872 på uddannelsesydelse og 226 på iværksætterydelse. Hermed har der ved udgangen af august været en samlet tilgang til ordningerne på 5.670 personer fordelt med godt 4.000 på uddannelsesydelse og 1.650 iværksættere.

På nuværende tidspunkt kan der altså ikke drages forsvarlige konklusioner med hensyn til, hvordan ordningen fungerer.

Forslaget som sådant har en del lighedspunkter med beslutningsforslag nr. B 36 om

forbedrede muligheder for ledige til at fuldføre en uddannelse. Jeg vil derfor vente med mine yderligere kommentarer hertil, indtil B 36 om lidt kommer til behandling, men samlet må jeg altså afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Ministeren sagde i indledningen af sin tale noget, som jeg tror er centralt, noget af det, der adskiller den måde, vi betragter uddannelse på, og den måde, den borgerlige regering betragter den på. Ministeren sagde nemlig, at de reelle behov ikke kan fastslås så hurtigt, altså allerede når man bliver arbejdsløs. Så vil jeg godt spørge: hvis reelle behov? Når vi snakker om reelle behov, er det ikke udelukkende erhvervslivets behov, det er også den arbejdsløses behov for en uddannelse.

Når man hører, hvad arbejdsministeren siger, kan man bedre forstå, at den borgerlige regering på den ene side skærer ned på uddannelserne – for det gør man – og på den anden side siger, at man skal have uddannelse, for når man snakker om uddannelse, bliver det en kortsigtet uddannelse, hvor man tænker sig til, hvad kvalifikationer er om nogle få år, og så udstyrer man arbejdskraften med nogle meget erhvervsrettede kvalifikationer, som ikke må koste for meget, som skal kunne fås hurtigt, altså som man ikke skal spille for mange ressourcer på. Man skal ikke lære for at lære. Man skal lære, fordi erhvervslivet kortsigtet har brug for én.

Kaj Poulsen (S):

Indledningsvis skal jeg sige, at jeg vil tage fat på de punkter, som vi naturligvis er enige i, for vi kan nu bedst lide at være positive over for forslaget, men jeg må sige, at forslaget som helhed har vi ikke store tanker om.

Punkt 4 er mage til et forslag, Socialdemokratiet har fremsat, så det kan vi tilslutte os. Punkt 5 handler om de midler, som regeringen og Det Radikale Venstre fik afsat ved indførelsen af arbejdstilbudsordningen – så vidt jeg husker 90 mill. kr. – og som skulle styrke uddannelsestilbudene og vejledningsordningerne osv. for de langtidsledige. Det viser sig nu, at de penge ikke er brugt, uddannelserne er ikke skaffet frem, og vejledningen fungerer ikke tilfredsstillende, i hvert fald ikke efter de retningslinjer, der blev fo-